

kaj fe jím sgoditi sna, zhe ne opustijo svoje gerde terme in pijanzhvanja, in se odrine od ondot, kjer sapustí svoje vshalene pivze, in napol omamljene, kterih ufhésa od prejetih saúfhniz od shanjavize goré, in salishi in rudezheji od fhkerlata zvetó. — Gotovo ne bi jih bilo nar bolji shganje, ne shiva ljubesen in ferzhna poboshnost lépfhi risati samoglo. In njih ufhésa fo bile po prejeti saúfhnizhbi tudi všemu dobrimu in koristnemu odverte in vglajene. Pridno in pogostama fo potlej sahajali v zerkev, in v isgled so bili kmalo veliko drugim ljudem v zelimu Braunshvajgu.

Ali bi ne bila tudi pri naf na Slovenskim tū in tam ravno taka saúfhnizhba doftikrat potrébna? —

Danecki.

Povésti is Ljubljane.

(Somenj v Ljubljani o svétim Pavli) je bil velik; vreme je bilo po volji, ravno sato je tudi veliko ljudi skupej prishlo. Blaga, posébno volov je bilo vezh, ko o svéti Oshpeti. Nar vishji kup sa par deshelskih volov je bil 145 goldinarjev. Is Shtajerskiga niso ta pot kar repa pergnali. Hrovashkih preshizhev je bilo okoli 150 glav, ki so jih po polfhést krajzerjev sunt prodajali. Konjski somenj je bil poln starih merh, ko unikrat o svéti Oshpeti. — Število na prodaj pergnanih volov in krav je bilo 600, konj pa le 400 glav.

Mende ne bofte vredniku teh noviz ozhitli, ako se ravno per tí priliki tudi zhes preveliko nefnago in vmasgovéje shivine na glaf in s nevoljo pertoshi. „Kakof hna je bila neki le govedina?“ me sna marfido poprafhat, de mi ni bila v shezh. — Mu odgovorim: „Taka, de se is gnoja, ki ga na sebi nosi, komaj vidi.“ Ravno sató ima tudi násh kmet vezhidel flabo in revno shivino. De je snaga in zhednoft blaga she poloviza kerme in klaje, tega ni satrobiti všakim zhloveku lahko; in de se mora verla krava dan sa dnevam zhesati ali fhtriglati, ravno tako, kakor sali konj, mu tudi v glavo spraviti ni. On misli, de je shivinska kosha neki mertyvi usnjati tòk ali mèh, sakaj bi se le vsefkosi zhesati in fnashiti mogla. — Tega pa ne vé, de sdrava in fnashna kosha je k shivljenju ravno takó potrebna, kakor sdrav shelodezh in sdrave pljuzha. —

Na somájni dan frezham, zhes predmestje Š. Petra gredé, starzhika spred fabo revno kravizo gnati, která je bila s gnojam tako obloshena in blatum, de se ji je od gnoja skorej kosha od vampa in beder lušhila. To viditi, nisim mogel vanati se, poprafhati ga: „Ozhe! fte dimo kupili?“ — „Kajshe — le prodati sim jo mislil, tote kupza je bilo premalo,“ mi starzhik odgovorí. — „Povedite mi, sakaj tako blatno in vmasano kravo terpite?“ Me pogleda in pravi: „Gospod! ali ne véjo, de imató shivina rada?“ „Kakshen bik vam je pazh to povedal?“ mu rezhem posmehlja se, ter grem svoj pot naprej, in mislim sam per sebi: „Kdo mi poruze she enkrat, de shivina ne umi govoriti, ker voli in krave fami pravijo, de radi y nefnagi, blati in gnoji shivé in leshé, kakor mi je sadaj ta starzhek rasfodel! —

Dr. Bleiweis.

Nasnanje.

Po sklepi z. k. dvorne pisarnize od 12. fuhza téja 1835 so bili Menkhanam trije somnji, to je: f. Polone, f. Urha in f. Mihela dan poterjeni.

Po sklepi z. k. dvorne pisarnize od 21. Kijmovza léta 1843 jim je pa s he drugih troje milostljivo pervaljenih, to je: na f. Jederti, f. Lenarta in f. Luzije dan. Ako so imenovani somnji lih she le 27. dan Listopada lanskoga léta od z. k. Ljubljanske kresje osnanjeni bili, je vunder le she pervi, na f. Luzije dan, pokasal, de bodo fzhasama v Menkshu nar gorshi somnji. Ako je ravno po malim dnarjev med ljudstvam v nashimu kraju, in skorej bi rekeli, de si ne more všaki kmet omifliti vfiga, zhesar potrebuje, jih je vunder le perderlo kupzov in prodajavzov vše polno skupej, od vših strani. — Sato pa tudi vši Menkshani pravijo, de bodo prihodnih s he bolji; in kdor koli jih bo obiskoval, bo vidil, de resnico terdim; sadovoljen naf bo sapustil in prihodnih s he raji v Menksh hodil na somenj, — v sali kraj gorenske strani, kterí med mestmi: Ljubljane, Krajnja in Kamnika stoji.

Franz Dolenz.

Shalostna pergodba,

ki se je v petek 19. Profénza 1844 po nôzhi v Ugovizah na Koróshkim perpetila.

She v zhetertik pred ta dan je bila neka novo obokana zhumnata s ogljem rasgreta. Drugi vezher gre troje fantizhov — bratizi in udje edine rodvine so bili od 9. 12. in 15. léta svoje starosti — noter spati, bres fkerbi, de bi se jim kaj shaliga in hudiga permeriti vtegnilo, ter mirno in fladko pospé — oh shalost, in se vezh ne prebudé!

V soboto jutro jih vših troje preshalostni starishi mertve v posteljah najdejo. Shalost, ki jih viditi mertve, ozhe in mati obzhutita, si, ljubi moji, lahko mislimo!

De bi pazh rasglaf te shalostne pergodbe uzhil, kako nevarno in shkodljivo je v stanizah prebivati, posebno pa spati, ki so s ogljem raskurjene! —

Urno, kaj je noviga?

(V Dobravniku) v Dalmazii se potréf she smiram ponávlja; 13. in 15. Profénza tekozhiga léta se je sopet semlja slo trésla.

(V pretežhenim létu 1843) je na Franzovskim 48 fabrik sa zuker is bele pese sdelati, v nizh prishlo in davki od tazih fabrik so sa poldrug milijon goldinarjev manj vergli.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	31. Profénza.	29. Profénza.	fl.	kr.
1 mérnik Pfhenize domazhe			1	22
1 " " banashke			1	27
1 " Turfhize . . .			1	3
1 " Sorfhize . . .			—	—
1 " Ershi . . .			—	58
1 " Jezhmena . . .			—	53
1 " Profa . . .			1	2
1 " Ajde . . .			—	54
1 " Ovsá . . .			—	56
			1	28
			1	29
			1	5
			1	12
			1	4
			1	—
			1	3
			1	10
			—	40

Zena preshizhev v Krajnju 22. Profénza:

Preshizhi domazhi in hrovashki teshejshi forte po 6 krajzarjev funt.

Šhpèh po 14 goldinarjev in 20 krajzerjev zent.